ΧΡΥΣΗ ΔΥΓΗ

ΦΥΛΗ-ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

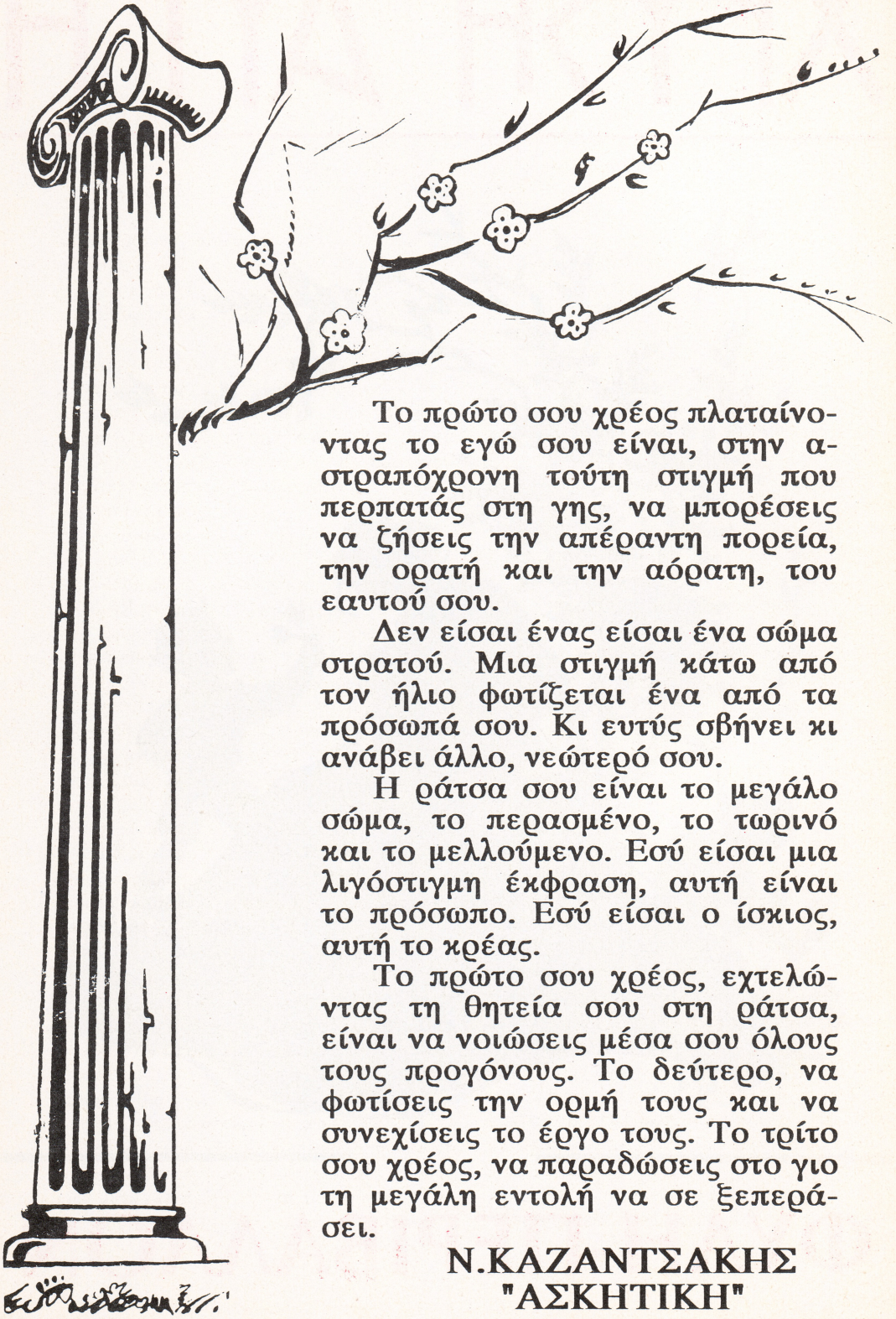

Το πρώτο σου χρέος πλαταίνοντας το εγώ σου είναι, στην αστραπόχρονη τούτη στιγμή που περπατάς στη γης, να μπορέσεις να ζήσεις την απέραντη πορεία, την ορατή και την αόρατη, του εαυτού σου.

Δεν είσαι ένας είσαι ένα σώμα στρατού. Μια στιγμή κάτω από τον ήλιο φωτίζεται ένα από τα πρόσωπά σου. Κι ευτύς σβήνει κι ανάβει άλλο, νεώτερό σου.

Η ράτσα σου είναι το μεγάλο σώμα, το περασμένο, το τωρινό και το μελλούμενο. Εσύ είσαι μια λιγόστιγμη έκφραση, αυτή είναι το πρόσωπο. Εσύ είσαι ο ίσκιος, αυτή το κρέας.

Το πρώτο σου χρέος, εχτελώντας τη θητεία σου στη ράτσα, είναι να νοιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους. Το δεύτερο, να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχίσεις το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος, να παραδώσεις στο γιο τη μεγάλη εντολή να σε ξεπεράσει.

Ν.ΚΑΖΑΝΤΣΑΚΗΣ
"ΑΣΚΗΤΙΚΗ"

ΑΡΙΘΜΟΙ ΚΑΙ ΕΦΙΑΛΤΕΣ

Ο ρυθμός πληθυσμιακής αύξησης μιας δεδομένης εθνικής ή φυλετικής ομάδας ανθρώπων εξαρτάται από ένα αριθμό παραμέτρων: μέσο αριθμό γεννήσεων ανά γυναίκα, μέση ηλικία στην οποία πραγματοποιείται η γέννηση, μέσο όρο ζωής, κατανομή ηλικιών (σχετικές αναλογίες αριθμών ανθρώπων διαφορετικών ηλικιών) κ.λπ.

Για μια τυπική Άρια ομάδα με λογικά ψηλό επίπεδο ιατρικής φροντίδας, είναι δυνατόν να διατηρούνται τα άτομά της στον ίδιο αριθμό χωρίς ούτε ν' αυξάνονται ούτε να μειώνονται, αν η μέση γυναίκα γεννά κατ' αναλογία «2, 1», παιδιά στην διάρκεια ζωής της (το δεκαδικό ψηφίο αναλογεί στον μέσο όρο για τις γυναίκες που πεθαίνουν πριν φθάσουν σε αναπαραγωγική ηλικία). Ακριβώς όσοι γεννιούνται τόσοι και πεθαίνουν κάθε χρόνο, η γεννητικότητα είναι ίδια με την θνησιμότητα και επομένως ο πληθυσμός είναι σταθερός.

Για μια τυπική έγχρωμη μη Άρια ομάδα της Αφρικής ή της Ασίας με κατά κανόνα χαμηλό επίπεδο ιατρικής φροντίδας και δημόσιας υγείας άρα και με υψηλό ποσοστό βρεφικής θνησιμότητας, η μέση γυναίκα πρέπει να γεννά αναλογικά «2, 5, -3», παιδιά ώστε η ομάδα να διατηρεί τον πληθυσμό της σε σταθερό επίπεδο.

Αν σ' όποια από τις δύο αυτές τυπικές ομάδες ξαφνικά διπλασιαστεί ο δείκτης γεννήσεων — αν δηλαδή η μέση Άρια γυναίκα αρχίσει να γεννάει «4, 2» παιδιά ή η μέση έγχρωμη γυναίκα αρχίσει να γεννάει 5 ή 6 παιδιά — ενώ η θνησιμότητα παραμείνει αμετάβλητη, τότε κάθε χρόνο θα γεννιούνται στην ομάδα διπλάσιοι άνθρωποι απ' όσοι πεθαίνουν άρα ο πληθυσμός θ' αυξάνεται σταθερά. Ο πληθυσμός θα διπλασιαστεί σε μέγεθος σε χρόνια κατά αριθμό ίσα προς το πηλίκον του 0,69 (δηλαδή του φυσικού λογάριθμου του 2) προς τον δείκτη αυθεντικής γεννητικότητας (δηλαδή αριθμός γεννήσεων ανά άτομο ανά χρόνο). Και θα διπλασιάζεται κάθε φορά που θα περνούν τόσα χρόνια όσα προκύπτουν από τον υπολογισμό αυτό. Έτσι αν υποθετικός χρόνος διπλασιασμού είναι ας πούμε 50 χρόνια, μετά 100 χρόνια ο πληθυσμός θα είναι τετραπλάσιος και μετά 300 χρόνια 64 φορές περισσότερος!!!

Τώρα ας μεταφέρουμε το αριθμητικό υπόδειγμα στην πράξη σε μια Άρια χώρα και μια αφρικανική χώρα. Το 1981 η Ανατολική Γερμανία και η Κένυα είχαν πληθυσμό 16,5 εκατομμύρια, και μάλιστα με ίδια θνησιμότητα (περίπου 231.000 νεκροί κατ' έτος) για την ακρίβεια 14 θάνατοι ανά 1.000 άτομα ανά χρόνο.

Στην Ανατολική Γερμανία γεννιούνται περίπου 231.000 μωρά κατ' έτος δηλ. περίπου 14 ανά 1000 άτομα, ποσό που αναλογεί περίπου σε 2,1 δείκτη γεννήσεων ανά Γερμανίδα σε διάστημα ολόκληρης ζωής.

Από την άλλη στην Κένυα η γεννητικότητα είναι 53 μωρά κάθε 1.000 άτομα ανά χρόνο, ποσό που αντιστοιχεί σε δείκτη γεννήσεων 8,1 ανά Κενυάτισσα Νέγρα σε διάστημα ζωής. Δεδομένου όντας δε, ότι μέχρι το 1953 η Κένυα ήταν βρεττανική αποικία (μέχρι την εξέγερση των Μάου-Μάου) έχει απείρως καλύτερη υγεία από όλες σχεδόν τις Αφρικανικές — Νέγρικες χώρες. Έτσι τελικά κερδίζει ένα καθαρό δείκτη αύξησης πληθυσμού 4% κατ' έτος. Μ' αυτόν το ρυθμό ο πληθυσμός της Κένυα θα διπλασιάζεται κάθε 18 ακριβώς χρόνια.

Έτσι το 1999 θα υπάρχουν 16,5 εκατομμύρια Άριοι ΑνατολικοΓερμανοί αλλά 33 εκατομμύρια Νέγροι Κενυάτες, το 2081 (έναν αιώνα μετά την στατιστική εκκίνησης) θα υπάρχουν ακόμα 16,5 εκατομμύρια Άριοι ΑνατολικοΓερμανοί, αλλά 776 εκατομμύρια Κενυάτες. Αν φυσικά μέχρι τότε όλοι οι δείκτες παραμείνουν αμετάβλητοι στους ρυθμούς που το Εβραϊκό κατεστημένο της ισότητας και του αντιρατσισμού επιδιώκει να παγιώσει, αφανίζοντας προς όφελός του την Άρια ανθρωπότητα στο τέλμα του φυλετικού χάους των υπανθρώπων.

Σαν επίλογο παραθέτουμε την δήλωση του προέδρου της Αλγερίας, Χουάρι Μπουμεντιέν, για να δούμε πως σκέφτεται ο λεγόμενος «Τρίτος κόσμος» και πόσο κοντά είναι ο κίνδυνος αφανισμού μας».

«Καμμιά ποσότητα ατομικών βομβών δεν θα μπορέσει να συγκρατήσει την θύελλα δισεκατομμυρίων ανθρώπων που κάποια μέρα θα αφήσουν το φτωχό νότιο τμήμα του πλανήτη για να ξεχυθούν στα ανεπτυγμένα τμήματα του πλούσιου βορείου ημισφαιρίου αναζητώντας την επιβίωση».

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΑΣΤΩΝ – ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

Ένα σοβαρότατο θέμα που απασχολεί, ως γνωστόν, τελευταίως στήλες εφημερίδων και την «κοινή γνώμη», το θέμα των αμβλώσεων, απεκάλυψε σε όλο της το μεγαλείο την δημοκρατική και την μαρξιστική τύφλα, αλλά κυρίως την υποκρισία, στην οποία Ομνύουν οι δύο παραφυάδες του εβραϊσμού.

Τη στιγμή που ο δημογραφικός θάνατος του έθνους μας είναι πλέον πραγματικότης, έρχονται οι δημοκράτες βολευτές να ψηφίσουν νόμο υπέρ της λεγομένης «νομιμοποιήσεως» των αμβλώσεων. Ζητούν δηλαδή να αναληφθεί επισήμως και εξόδοις της Πολιτείας, η επιχείρηση μαζικής δολοφονίας αυριανών Ελληνοπαίδων, την ίδια στιγμή που με άφατη γελοιότητα τρέχουν, οργανώνουν συναυλίες ή κάνουν εράνους για να ταΐσουν τα περισσευούμενα αραπάκια της Αιθιοπίας, που είναι «τα κακόμοιρα, άνθρωποι και αυτά», προφανώς διότι «έχουν ένα στόμα, δύο μάτια, δυο αυτιά κ.λπ., όπως και μεις», και όπως και οι χιμπατζήδες, οι γορίλλες και τα υπόλοιπα ζώα της ζούγκλας.

Ας δούμε όμως μια στιγμή τα επιχειρήματά τους.

Πρώτο επιχείρημα, το οποίο ενστερνίζονται και κομματίδια της λεγομένης «δεξιάς», καθώς και ο κατάπτυστος Πρόεδρος του ΙΣΑ (ο οποίος προφανώς προτιμά την προσευχή του Μαϊμονίδη από τον όρκο του Ιπποκράτους):

«Αφού γίνονται τόσες χιλιάδες, γιατί να μην τις νομιμοποιήσουμε, να τις ελέγχουμε κιόλας στατιστικώς!»

Θαυμάστε αντίληψη περί δικαίου, ανταξία της φυλής των Μπαντού! Μα τότε να νομιμοποιήσουμε την χρήση ηρωίνης, αφού είναι τόσο διαδεδομένη, τις κλεψιές, επειδή είναι πλέον τόσο συχνές και βεβαίως την φοροδιαφυγή (αλλά ξεχάσαμε, όταν πρόκειται για χρήμα, δεν παίζουμε). Ο Νόμος, κύριοι, πρώτον διδάσκει και κατόπιν κολάζει.

Δεύτερο επιχείρημα, προσφιλές στις διάφορες συμπλεγματικές, κακάσχημες, ανέραστες, γεμάτες ανομολόγητους πόθους φεμινίστριες, καθώς και στις άλλες που κατέστησαν την μήτρα τους σπόγγον Καλύμνου από τις πολλές εκτρώσεις και τώρα θέλουν να νομιμοποιήσουν τη βρωμοσυνείδησή τους:
«Η γυναίκα να ορίζει το σώμα της»!!

Και ποιός την εμπόδισε; Και ποιό είναι το σώμα της;

*Δυστυχώς στις μέρες μας που βασιλεύουν οι ανεγκέφαλοι, το ευνόητο χρήζει επεξηγήσεων και ερμηνειών. Από πού και ως πού σώμα της γυναίκας το έμβρυο που κυοφορεί; Είναι από κάθε πλευρά ζωντανός οργανισμός με δική του οντότητα, δικό του κυκλοφοριακό σύστημα, εγκέφαλο κ.λπ., η δε αποβολή του δεν επηρεάζει την αρτιμέλεια της φέρουσας γυναίκας. Το έμβρυο, λοιπόν, **φιλοξενείται** και δεν αποτελεί τμήμα της εγκύου, όπως το ήπαρ ή το στομάχι της. Μέχρι και διαφορετικό καρδιακό ρυθμό έχει. Αλλά για να είμαστε και αποστομωτικοί στα πλαίσια της σύγχρονης επιστήμης: Τα κύτταρα του εμβρύου ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ DNA από της μητρός και ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΝΟΣΟΛΟΓΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ.*

Όσον αφορά το σώμα της τώρα, υπάρχουν σήμερα αποτελεσματικώτατες μέθοδοι αντισυλλήψεως, που με μικρή θυσία λίγων ημερών ηδονής αποτρέπουν ένα έγκλημα και μία ταλαιπωρία της υγείας της ίδιας της γυναίκας.

Το αστείο, τέλος, της υποθέσεως είναι ότι αυτοί, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι η άμβλωση δεν είναι έγκλημα, διότι το έμβρυο δεν είναι «ζωή» ακόμη, είναι οι μαρξιστές, δηλαδή οι υλιστές, οι οποίοι δεν έχουν καν τη δικαιολογία ορισμένων «θρησκευομένων», ότι «η ψυχή μπαίνει στο παιδί μετά τη γέννηση» και άρα δεν πειράζει.

Το έμβρυο όμως, τονίζουμε ξανά, από τη φάση του γονιμοποιημένου ωαρίου ακόμη, από τη στιγμή της συλλήψεως δηλαδή, αποτελεί έναν εν δυνάμει άνθρωπο, όπως και το γεννημένο παιδί, αφού και αυτό, όπως και οι ενήλικες, μοιράζεται μαζί του την αβεβαιότητα της ζωής ή του θανάτου.

Και επειδή μπορεί να διερωτηθείτε, τι προτείνουμε εμείς, οι Εθνικοσοσιαλιστές, για τη λύση του, πράγματι υπαρκτού, προβλήματος, θα σας πούμε:

Απαγόρευση δια ροπάλου κάθε αμβλώσεως επί ποινή κατηγορίας του διαπράξαντος ιατρού και της μητρός δια φόνον εκ προμελέτης και μάλιστα ιδιαζόντως ειδεχθή (σφαγιάζεται το έμβρυο). Εξαιρούνται (εννοείται, δεν είμαστε Ιεχωβάδες), οι περιπτώσεις κινδύνου της ζωής της εγκύου ή διαπιστωμένης δια προγεννητικού ελέγχου ανωμαλία του εμβρύου (τερατογενέσεις, μογγολάκια κ.λπ.), όποτε η άμβλωση θα είναι νόμιμος και θα γίνεται εξόδοις της Πολιτείας. Αυτό άλλωστε συμβαίνει και τώρα, ευτυχώς. Το ίδιο θα ισχύει και δια τα προϊόντα βιασμού έμβρυα (αποδεδειγμένου).

Τα τεράστια κονδύλια που θα διατίθεντο για την κάλυψη των εκατοντάδων χιλιάδων αμβλώσεων, να διατεθούν για επιδόματα για κάθε τέκνο (παράλληλα με τη φορολόγηση των ανυπάνδρων και ατέκνων, που θα αποφέρει και άλλους πόρους γι' αυτά, αλλά θα αποτελεί και κίνητρο), καθώς και για την ανάλυψη από το κράτος της φροντίδος για τα παιδιά που οι γονείς τους ή οι μητέρες τους δεν μπορούν ή δεν θέλουν (για ειδικούς λόγους που θα εξετάζονται) να αναλάβουν.

Θέσπιση ειδικών τιμών γι' αυτά τα «παιδιά της Πολιτείας», «Παιδιά του Έθνους», καθώς και προνομίων, ώστε να αποτραπούν τυχόν ψυχολογικές και κοινωνικές επιπτώσεις της «οικογενειακής» καταστάσεώς των.

Θέσπιση βραβείων και ειδικών προνομίων για πολύτεκνες μητέρες, έστω και στα πλαίσια του ως άνω θεσμού των «Τέκνων της Πολιτείας».

Τέλος, υπάρχουν και για τους επιμένοντες οι λύσεις της ορθής αντισυλλήψεως. Ένας ιατρός θα μπορούσε να τις παραθέσει καλύτερα από μας.

Πιστεύουμε ότι μετά από τόσες εναλλακτικές λύσεις, ουδείς θα τολμά να διαμαρτυρηθεί για την ποινική δίωξη των ενεχομένων σε αυτό το υπαγορευόμενο από τους γνωστούς κύκλους, έγκλημα. Σ' αυτήν την αισχρή παιδοκτονία, που προάγεται μέσα στα πλαίσια του προδιαγεγραμμένου σχεδίου αφανισμού της Αρίας Φυλής, ώστε να επιτευχθεί ευκολώτερα η κυριαρχία του αιωνίου Ιούδα.

Ας μην παρασυρθούμε δε από τους γνωστούς επίπλαστους δυϊσμούς που χρησιμοποιεί ο Εβραϊσμός για να επιβάλλεται, τύπου δεξιάς και αριστεράς, αφού είναι η Δεξιά Βέιλ που επέβαλλε τη νομιμοποίηση των αμβλώσεων στη Γαλλία. Η κ. Βέιλ, βέβαια, είναι γνωστής φυλετικής ταυτότητος.

Οι αμβλώσεις είναι ένα ακόμη βήμα, μαζί με την προώθηση των ανωμάλων μορφής ερωτικής συνευρέσεως, της ομοφυλοφιλίας, της απομακρύνσεως της γυναίκας από το σπίτι, της διαμορφώσεως του τύπου της «ανεξαρτήτου» γυναίκας που δεν θέλει παιδιά κ.λπ., για την αριθμητική αποδυνάμωση της Φυλής μας, αλλά και την ποιοτική της αποδυνάμωσης, εμμέσως , από τη μείωση των δυνητικοτήτων της, αφού όσο περισσότεροι Άριοι, τόσο περισσότεροι ανασυνδυασμοί του πλούσιου σε Χαρίσματα Φυλετικού Υλικού μας.

ΗΝΙΟΧΟΣ

ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΑΡΑΣΜΟΥ

Είναι βέβαιο ότι η μεγαλωσύνη δεν μετριέται με το στρέμμα, όπως και είναι βέβαιο ότι η ποιότητα προέχει παρασάγγας της ποσότητας. Όμως είναι εξ ίσου βέβαιο ότι όταν λείψουν οι φυσικοί φορείς της η μεγαλωσύνη θα είναι και πάλι μεγαλωσύνη, αλλά απολιθωμένη...

Δεν είναι στενός εθνικισμός αυτό που μας ωθεί στις σκέψεις που ακολουθούν, άλλωστε είμεθα οι πρώτοι διδάξαντες ευρύτερου Ευρωπαϊκού πνεύματος στον λεγόμενο χώρο, κερδίζοντας το παρωνύμιο «Γερμανοί», αλλά αυθεντικό Άριο φυλετικό πνεύμα. Κι αυτό γιατί το Ελληνικό Έθνος, ομιλόν, ελληνική γλώσσαν είναι απαραίτητο συστατικό στοιχείο, εκ των ων ουκ άνευ, του ευρωπαϊκού οργανισμού. Θα λέγαμε μάλιστα, ότι αν οι Γερμανοί αντιπροσωπεύουν περισσότερο τον νου σ' αυτόν τον οργανισμό, όπως έχει εξελιχθεί ανά τους αιώνες, οι Άγγλοι το νευρικό του σύστημα, και οι Γάλλοι και Ιταλοί την καρδιά και τις αισθήσεις του, οι Έλληνες, ακόμη και αν δεν το συνειδητοποιούν, κοιμισμένο είναι άλλωστε το σώμα, αντιπροσωπεύουν κάτι σπουδαιότερο που κυλάει και εκδηλώνεται με το αίμα του την ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ του.

Συνεχώς ακούγεται, τον τελευταίο καιρό, επαναλαμβανόμενη και από επίσημα τουρκικά χείλη, η διαπίστωση του κινδύνου που αποτελεί η τουρκική δημογραφική έκρηξη και η ελληνική υπογεννητικότης. Κραυγές διαμαρτυρίας εγείρονται κατά της τουρκικής επεκτακτικότητος και της θρασύτητος με την οποία οι Τούρκοι εκφράζουν τις «χιτλερικές» απαιτήσεις τους για ζωτικό χώρο (Lebensraum). Όμως κύριοι ο ζωτικός χώρος δεν είναι «χιτλερική θεωρία», είναι μια γεωπολιτική πραγματικότης.

Μία πραγματικότης θλιβερή για την σημερινή Ελλάδα. Το πρόβλημα μπορεί βεβαίως να είναι γενικώτερο για την Ευρώπη, αλλά εμείς έχουμε τον αμεσώτερο κίνδυνο, λόγω του γλωσσικού αναδέλφου και της γειτνιάσεως με τους βαρβάρους. Γίνεται δε ακόμη σοβαρότερη αν σκεφθή κανείς την ανθελληνική στάση των κοιμισμένων Αρίων αδελφών μας, συνηθισμένων πια στη θέα των αλλοφύλων στις πόλεις τους και κυρίως με τις εξωνημένες στο συχαμερό κατεστημένο της διεθνούς πλουτοκρατίας κυβερνήσεις τους.

Ποιοί είναι όμως οι ένοχοι της καταστάσεως αυτής, η οποία, άνευ καταλλήλου αντιδράσεως καθοδηγούμενη άνωθεν από φωτισμένους και αποφασισμένους ταγούς, προδικάζει το τέλος του έθνους μας μέσα στον επόμενο αιώνα και μάλιστα με μαθηματική ακρίβεια;

Ένοχοι είναι όχι μόνον όλοι όσοι συνείργησαν με διάφορους τρόπους στη δημιουργία του προβλήματος, αλλά και όσοι το ηνέχθησαν. Είναι ένοχες, λοιπόν, όλες οι ελληνικές ηγεσίες μετά το 1950. ΟΛΕΣ. Όχι λοιπόν μόνον εκείνοι που διέπραξαν το έγκλημα της ερημώσεως της ελληνικής επαρχίας στην δεκαετία του '50, όχι μόνον εκείνοι που μέσα στην κορύφωση του προβλήματος νομιμοποίησαν ανεξέλεγκτα τις εκτρώσεις για να τις ελέγχουν λέει (ας νομιμοποιήσουν τότε και την κλοπή να την ελέγξουν και αυτήν) και για να έχει δικαίωμα η κάθε γυναίκα στο σώμα της, λες και είναι δικό της σώμα το ασχημάτιστο κορμάκι που κατασφάζεται. Ο ανθρωπισμός τους όμως εξαντλείται στην μικρή Αντουανέττα...

Ένοχοι είναι, λοιπόν, και όλοι όσοι δεν έλαβαν τα απαραίτητα μέτρα για να αποτρέψουν αυτό το κακό. Είναι αλήθεια ότι όσο πιο κατώτερο είναι ένα είδος τόσο περισσότερο αναπαράγεται (σκεφθείτε πόσα αυγά γεννούν τα μερμήγκια κ.λπ.). Πολ-

λοί βάρβαροι λαοί ανά τους αιώνας έχουν την ίδια τάση γεννοβολήματος. Είναι αλήθεια ότι οι Έλληνες υπήρξαν ανέκαθεν σχετικώς ολιγάριθμον έθνος περιστοιχιζόμενο από στίφη βαρβάρων. Όμως οι ίδιες θεωρήσεις και ανάγκες οδήγησαν το εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς στην Γερμανία στην εισαγώγή των νόμων που ευνοούσαν την δημογραφική ανάπτυξη του γερμανικού λαού. Νόμων που περιλάμβαναν αυθεντικά ανθρωπιστικά μέτρα όπως η ίδρυση της Lebensbam.

Πού είναι οι ανάλογοι νόμοι στην Ελλάδα; Πού είναι οι φορολογικές, ουσιαστικές απαλλαγές για κάθε τέκνο, όχι μόνον για πολλά τέκνα, οι φορολογικές επιβαρύνσεις ατεκνίας και αγαμίας; Πού οι επιδοτήσεις, οι ουσιαστικές τών πολυτέκνων; Πού τα ιδρύματα περιθάλψεως αγάμων εγκύων και των τέκνων τους; Πού οι νόμοι για την κοινωνική αποκατάσταση αυτών των παιδιών;

Πολλά λεφτά, θα μας πουν οι δημοκράτες κύριοί μας. βέβαια, πολλά λεφτά για το φτωχό ελληνικό κράτος που, εν τούτοις, ταίζει δεκαετίες τώρα συμβούλους, χαρτογιακάδες και δημοκρατικότατους απατεώνες. Μόνον το ποσό των 500 εκατομμυρίων που αναφέρεται ότι εκαρπώθη ένας μόνος από αυτούς τους «κυρίους», αρκούσε για την ίδρυση ενός τέτοιους ιδρύματος.

Πού είναι εξ άλλου οι νόμοι που δεν κοστίζουν και τόσο πολύ; Κατήργησαν τον λογικότατο νόμο της συνυπηρεσίας των δημοσίων υπαλλήλων. Έτσι υπηρετεί ο ένας στην Ρόδο κι ο άλλος στην Αλεξανδρούπολη. Όσο για παιδιά, δι' αλληλογραφίας... Στον ελληνικό Στρατό όλη η στοργή, εξαντλείται στις «μαννούλες». Μόνον αυτές έχουν ανάγκη «προστάτου». Αισχρή μικροαστική αντίληψη. Πού είναι οι ευνοϊκές μεταθέσεις για τους παντρεμένους στρατευμένους νέους και η μείωση της θητείας έστω και ελάχιστα γι' αυτούς, πολύ δικαιότερη από τους «προστάτες με....»; Μα τότε όλοι θα παντρευόντουσαν, θα μας απαντήσουν. Μα αυτό είναι το ζητούμενο, ηλίθιοι! Γιατί και το πρώτο βήμα είναι βασικό.

Ούτε ένας ουσιαστικός νόμος δεν έχει ληφθεί για την λύση του ζωτικού προβλήματος της ίδιας της φυσικής μας υπάρξεως ως έθνους!

Θα μπορούσε να αντιτείνη κανείς ότι υπεύθυνοι για αυτήν την κατάσταση είμαστε και όλοι, ο καθένας χωριστά, οι νεοέλληνες. Οι νεοέλληνες που προτιμούν την ήσυχη, χωρίς παιδικά κλάμματα, ξάπλα στον καναπέ, βίντεο και ουϊσκάκι και ξηρούς καρπούς. Που δεν θέλουν να περιορίσουν με παραπάνω παιδιά το εισόδημά τους, γιατί τότε δεν θα μπορούν, να αγοράσουν την BMW ή να τα σπάσουν στα μπουζούκια ή να πίνουν καφέ στο Κολωνάκι. Η ελληνική νεολαία που αγωνίζεται να μοιάση στην αμερικάνικη των ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡΑΝΘΡΩΠΩΝ (στην κυριολεξία, αφού διά του καταβολισμού παντός άλλου στοιχείου, αναβελίζουν και ανασχηματίζουν το σώμα τους αποκλειστικά με χάρμπουγκερ με μπόλικα κέτσαπ και πίκλες). Η ελληνική νεολαία που όταν δεν εμπνέεται από το θλιβερό ποιά «ιδανικό» του Πολυτεχνείου, εμπνέεται από τα ιδανικά των «σινιέ» ρούχων, των «in» ντίσκο, του Σαραβάκου και του Αναστόπουλου ή των κομπιούτερς...

Όμως όχι, ως εθνικοσοσιαλιστές και ως εχέφρονες άνθρωποι, δεν θα αποδώσουμε ευθύνες στα πόδια ή στο συκώτι, αλλά στο ΚΕΦΑΛΙ.

Η λύση; Μα ο Εθνικοσοσιαλισμός.

DELENDA CARTHAGO!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

— Δύο τρόποι υπάρχουν για να πολεμάς. Πρέπει να είσαι κι αλεπού και λιοντάρι.

ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ

Η καταστροφή του περιβάλλοντος μείζον Εθνικό πρόβλημα

[Α] Πώς το νέφος της Αθήνας εξοντώνει τον ελληνικό πληθυσμό!

«... κι ύστερα να μιλήσω για το πόσο βαθειά ήταν η αποδοκιμασία μου γι' αυτές τις πολιτείες των πολλών εκατομμυρίων κατοίκων που τραβούν λαίμαργα τους ανθρώπους για να τους τσακίσουν κατόπιν τόσο τρομακτικά». (1)

Γραμμένο πριν 65 περίπου χρόνια για μεγαλούπολη της Κεντρικής Ευρώπης· οι προεκτάσεις του στο σήμερα δίνουν μια αταλάντευτη Εθνικοσοσιαλιστική θέση. Ναι, για μας τους Εθνικοσοσιαλιστές ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ σ' αυτά τα τέρατα του 20ου αιώνα, που λέγονται μεγαλουπόλεις! Το άρθρο αυτό (που περιορίζεται βέβαια σε μια σύγχρονη ελλαδική μεγαλούπολη) σκοπό έχει να καταδείξει το πρόβλημα, κυρίως επιστημονικά και βέβαια να ξεσκεπάσει το Σύστημα εκείνο που αχρηστεύει αργά αλλά σταθερά τον (μισό;) ελληνικό πληθυσμό, που υποχρεωτικά βρέθηκε να κατοικεί στο Αττικό λεκανοπέδιο! Η συνέχεια θα δείξει αν τούτο κατορθωθεί...

Ι) ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ - Η ΡΥΠΑΝΣΗ

Είναι πραγματικά δύσκολο και ούτε άμοιρο κάποιων κινδύνων και δόλων, το να προσπαθήσει κανείς να δώσει τον ορισμό της «ρύπανσης» γενικά. Οι αφετηρίες για κάτι τέτοιο είναι πολλές, επιστημονικές, ιδεολογικές, φιλοσοφικές, ακόμη και προσωπικές που οδηγούν σ' ένα φάσμα απόψεων, το οποίο περικλείεται μεταξύ δύο αντιδιαμετρικών:απ' την μια οι «αυστηροί οικολόγοι» που θεωρούν ως ρύπανση κάθε παραγωγική διαδικασία (... κι αυτήν ακόμη τη ζωή!) και προτείνουν επιστροφή σε υπεραπλουστευμένη τεχνολογία, απλούς οικισμούς, ακατέργαστα αγροτικά προϊόντα, επιστροφή αν είναι δυνατόν στο αλέτρι του Ησίοδου και στην ελεύθερη βοσκή... Απ' την άλλη οι «αμείλικτοι τεχνοκράτες» για τους οποίους ρύπανση είναι το κομμάτι που διαφεύγει των τεχνικών ή οικονομικών μέσων (που τώρα διαθέτουμε!)· «μέσα» τα οποία θα μας επέτρεπαν να εξουδετερώσουμε κάθε ανεπιθύμητη ουσία ή μορφή ενέργειας και προτείνουν όλο και νέα υψηλή τεχνολογία, τελειότερης μορφής...

Διαβλέπει καθένας το στοιχείο της υπερβολής στις θέσεις αυτές. Στην προσπάθεια των επιστημόνων να δοθεί ένας... αντικειμενικός ορισμός, σίγουρα δεν βοηθούν ούτε η απόγνωση των μεν, ούτε η υπερ - αισιοδοξία των δε. Έτσι ένας γενικός ορισμός της «ρύπανσης» δόθηκε ως εξής: «Ρύπανση μπορεί να θεωρηθεί κάθε μεταβολή η οποία μπορεί να προκαλέσει βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη αλλοίωση ή φθορά στον άνθρωπο σαν άτομο ή μέλος κοινωνίας και στο περιβάλλον του, στην υλική ή πολιτιστική του περιουσία και του ελαττώνει τις ευκαιρίες για ανάπτυξη ή αναψυχή». (2) Ακριβώς, ένας τέτοιος ορισμός είναι πολύ ευρύς και καλύπτει όλες τις μορφές ρύπανσης: χημική, ενεργειακή, βιολογική, αισθητική, πολιτιστική, ακόμη και τον υποβιβασμό της ποιότητας της ζωής. Αν αναρωτηθούμε δε για τα αίτια των ρυπάνσεων θα μπορούσαμε πρόχειρα να τα απαριθμήσουμε: i) η ανάγκη της αυξημένης παραγωγής και η πολι-

τική της συνεχούς ανάπτυξης ii) το δημογραφικό πρόβλημα της Γης (που εκδηλώνεται με πληθυσμιακή έκρηξη όλων των άλλων φυλών πλην της Λευκής που καταρρέει πληθυσμιακά· κι αυτό έχει για μας την τραγική σημασία του!). iii) την άμετρη καταναλωτική νοοτροπία, που εκδηλώνεται κυρίως στην «ευημερούσα Δύση». ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΣΥΜΦΥΤΑ ΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ Η ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΟΥ, ΘΑ 'ΝΑΙ Η ΕΡΗΜΩΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΖΩΗΣ - και όμως ο καπιταλισμός ζει και βασιλεύει και οι «υπήκοοι» τον υπηρετούν πιστά...

«...Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι νόημα έχει ένας πολιτισμός που αρνείται τον ίδιο του τον δημιουργό, τον άνθρωπο» (3) σημειώνει με έκπληξη ένας Έλληνας διανοούμενος· θα ξεφεύγαμε όμως υπερβολικά αν προσπαθούσαμε να προσεγγίσουμε το βάθος της σκέψης του... Θα κλείσουμε έτσι αυτή την απαραίτητη - νομίζουμε - εισαγωγή στο πρόβλημα ρύπανση με την κατηγορηματική (και τόσο σημαντική!) άποψη ενός ακόμη καθηγητή (της «Περιβαλλοντικής Χημείας»): «Το πρόβλημα της ρύπανσης δεν υπήρχε. Δημιουργήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ως τίμημα της ραγδαίας οικονομικής και τεχνολογικής προόδου...». (4) Προόδου; Δεν νομίζουμε! - Απλά ήρθε η ώρα να χτίσουμε πιο γερά το κατηγορητήριο για τους... ΕΓΚΛΗΜΑ-ΤΙΕΣ ΕΙΡΗΝΗΣ· αυτούς που σταδιακά μα σταθερά εκμαυλίζουνε και εκπορνεύουν, 45 χρόνια τώρα, όλους τους Λαούς της Γης, «νικητές και ηττημένους»! Γιατί αυτό ακριβώς κάνει όποιος καταστρέφει τον τόπο δημιουργίας τους (και όχι μόνον...).

ΙΙ) ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ - ΤΟ ΝΕΦΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κάθε ανεπιθύμητη ουσία σε στερεή, υγρή ή αέρια μορφή που εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα απ' την ανθρώπινη δραστηριότητα ή από κάποια φυσική διεργασία και δυσμενώς επηρεάζει τον άνθρωπο ή το περιβάλλον λέγεται «ατμοσφαιρικός ρύ πος». Εξ αυτών, «πρωτογενείς» είναι οι ρύποι που εκπέμπονται από μια αναγνωρίσιμη πηγή και «δευτερογενείς» εκείνοι που σχηματίζονται με χημική αντίδραση στην ατμόσφαιρα.

Το πρόβλημα ειδικότερα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στη μείζονα περιοχή Αθηνών (γνωστή ως «νέφος της Αθήνας») εμφανίστηκε έντονο πριν περίπου 20 χρόνια. Οι λόγοι που το δημιούργησαν συνοπτικά είναι: ο υπερδιπλασιασμός του πληθυσμού της Αθήνας, οι 3.600 περίπου βιομηχανικές - επιχειρηματικές δραστηριότητας (εντός και γύρωθεν της πόλης), ο τριπλασιασμός του αριθμού των οχημάτων (μόνο τα τελευταία 10 χρόνια!), η εξ αυτών μεγάλη κατανάλωση καυσίμων ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ σε συνδυασμό i) με την ανύπαρκτη πολιτική υποδομή (οικιστικός σχεδιασμός, κυκλοφοριακό, έλεγχος κ.λπ.) και ii) με τις ιδιάζουσες - βοηθητικές συνθήκες τοπογραφίας και μετεωρολογίας του λεκανοπεδίου (εγκλωβισμός των ρύπων, εμφάνιση άπνοιας, θερμοκρασιακές αναστροφές, μεγάλη ηλιοφάνεια κ.λπ.).

Οι τρεις βασικοί ρυπαντές του λεκανοπεδίου είναι κατά σειρά σημαντικότητας: αυτοκίνητα, βιομηχανία, κεντρική θέρμανση. Οι δε κυριότεροι ρύποι (επί των οποίων γίνονται κυρίως οι μετρήσεις) είναι: το μονοδείξιο του άνθρακα (CO), οι υδρογονάνθρακες (HC), τα οξείδια του αζώτου (NOx), τα οξείδια του θείου (SOx), τα αιωρούμενα σωματίδια, ο καπνός και το όζον (O_3).

Η Αθήνα σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές πόλεις, πρωτοπορεί στις τιμές καπνού, NO_2, και όζοντος! (χωρίς να... υστερεί και στους υπόλοιπους!!).

«Πρότυπα» για τις μετρήσεις ατμοσφαιρικής ρύπανσης θεωρούνται απ' τη μια « η αιθαλομίχλη του Λος Άντζελες» (φωτοχημική ρύπανση) με χαρακτηριστι-

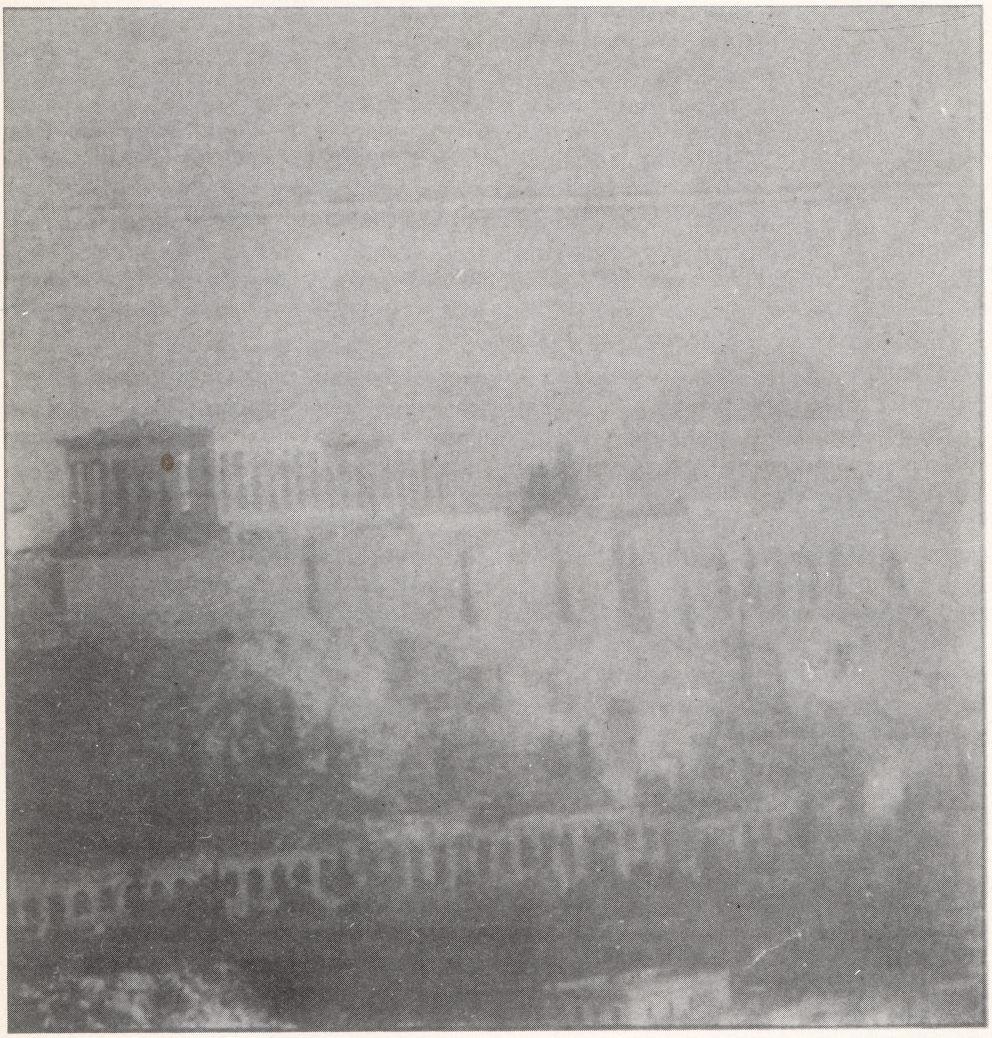

κούς ρύπους: NO_2, O_3 και HC (κυρίως) και απ' την άλλη «η καπνομίχλη του Λονδίνου» με χαρακτηριστικούς ρύπους: SO_2 και καπνό. (5) Η «ευτυχία» στη δική μας Αθήνα είναι ο... εκρηκτικός συνδυασμός και των δύο μορφών!!! Κι αυτός ακριβώς ο συνδυασμός είναι που κάνει αδύνατη την ακριβή επιδημιολογική μελέτη (επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων)· καίτοι βέβαια στην περίπτωσή μας... φτάνει, η ζημιά από κάθε ρύπο χωριστά!

III) ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΡΥΠΩΝ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

- Το μονοξείδιο του άνθρωκα (CO)· προέρχεται κυρίως απ' την ατελή καύση των καυσίμων. Η εξήγηση για τη συνεχή αύξηση του CO στην Αθήνα οφείλεται αφενός μεν στις αυξανόμενες δραστηριότητες των ανθρώπων (αυτοκίνητα, βιομηχανία, μεταφορές) και αφετέρου στη συνεχώς ελλατωμένη επιφάνεια ελεύθερου εδάφους με την τσιμεντοκάλυψη (σπίτια, δρόμοι κ.λπ.)· το ελεύθερο έδαφος δύναται να απορροφά τεράστιες ποσότητες CO (φροντίσαμε όμως να εξαφανιστεί!).

Το CO είναι τοξικό για τον άνθρωπο

και σε συγκεντρώσεις άνω των 100 ppm (μέρη στο εκατομμύριο) επιφέρει θάνατο (γνωστοί οι θάνατοι απ' τα μαγγάλια και οι επιδράσεις του καπνίσματος, λόγω CO - που παρεμποδίζει τη μεταφορά οξυγόνου στο σώμα). Εδώ αξίζει να αναφερθούμε και στο CO_2 (διοξείδιο του άνθρακα) που αν και δεν θεωρείται ρύπος εντούτοις παίζει καταλυτικό ρόλο στο γνωστό «φαινόμενο του θερμοκηπίου». (6)

- Το διοξείδιο του Αζώτου (NO_2)· προέρχεται κυρίως απ' τα αυτοκίνητα και τα εργοστάσια παραγωγής ενέργειας. Είναι κι αυτό τοξικό αέριο, προσβάλλει τους πνεύμονες και προκαλεί πνευμονικό οίδημα ακόμη και τον θάνατο σε μεγάλες συγκεντρώσεις. «Για τον άνθρωπο η έκθεσή σε 50 - 100 ppm NO_2 για ορισμένα λεπτά μέχρι μια ώρα προκαλεί έντονο ερεθισμό στους πνεύμονες που διαρκεί 6 - 8 εβδομάδες, ενώ σε συγκεντρώσεις 150 - 200 ppm προκαλεί συνήθως τον θάνατο». (7) Οι «αρμόδιοι» βεβαιώνουν ότι ουδείς δολοφονείται απ' το Νέφος· όταν στην Αθήνα μέσα στο 1990 το NO_2 έφτασε ακόμη και τα 650 ppm σπάζοντας κάθε ρεκόρ! Απλά, δεν δολοφονείται ΚΑΝΕΙΣ «υγιής» (ακόμη)!! (Δηλαδή, δεν «αποδημούν» πρώτα οι ευπαθείς, οι ηλικιωμένοι κ.λπ.). Κουράγιο όμως...

Επίσης, το NO_2 στην ατμόσφαιρα μετασχηματίζεται σε HNO_3 (νιτρικό οξύ)· ένα ισχυρό διαβρωτικό οξύ που προκαλεί τη διάβρωση (νιτροποίηση) των μαρμάρων των αρχαίων (και των νεώτερων) μνημείων της Αθήνας και άρα την αποσάρθωσή τους (σε συνδυασμό και με το H_2SO_4, Θειϊκό οξύ, όπως θα δούμε παρακάτω).

- Οι υδρογονάνθρακες (HC)· κυρίως προέρχεται απ' το αυτοκίνητο, τις διαρροές πετρελαίου και οργανικών ενώσεων κ.λπ. Είναι γνωστό (αλλά περίεργα δεν θίγεται ιδιαίτερα απ' τους επιστήμονες!) ότι περιέχουν καρκινογόνες ουσίες και συμμετέχουν στη δημιουργία κι άλλων ρύπων...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ 1η: Όπως είπαμε, τα CO, NO_2, HC, όζον O_3 κ.λπ. (γνωστά ως οξειδωτικά της φωτοχημικής ρυπάνσεως τύπου Λος Άντζελες) συνδυαστικά δρώντας, ελαττώνουν την ορατότητα, προκαλούν ερεθισμό στα μάτια (δάκρυα), αυξάνουν τις ασθματικές παθήσεις, ελαττώνουν την απόδοση των αθλητών και γενικά καθίστανται επικίνδυνα για την υγεία του ανθρώπου (προκαλώντας π.χ. καρκίνο).

- Το διοξείδιο του Θείου (SO_2)· διαχέεται στην ατμόσφαιρα από κεντρικές θερμάνσεις, βιομηχανίες κ.λπ. Σε (μεγάλες) συγκεντρώσεις προκαλεί ερεθισμούς στον φάρυγγα και στα μάτια, βήχα και γενικά αναπνευστικά προβλήματα. Το σχηματισθέν H_2SO_4 (θειϊκό οξύ) εξ SO_2, προκαλεί καταστροφή των δασών (... όπου υπάρχουν, γιατί εμείς φροντίσαμε να τα κάψουμε!) και βέβαια την γυψοποίηση ή λέπρωση του μαρμάρου (σχηματίζεται θειϊκό ασβέστιο - $CaSO_4$ που έχει διπλάσιο όγκο απ' το $CaCO_3$ - ανθρακικό ασβέστιο, οπότε έχουμε διόγκωση και θρυμματισμό του μαρμάρου!).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ 2η: Ο συνδυασμός HNO_3, H_2SO_4 και άλλων οξέων στη λεγόμενη «όξινη βροχή», έχει επιφέρει τόση φθορά στα μάρμαρα του Παρθενώνα (και στα άλλα μνημεία του Ιερού Βράχου της Ακρόπολης) - έχει λοιπόν απ' το 1950 και μετά, επιφέρει τόση φθορά, όση δεν είχαν επιφέρει συνολικά τα υπόλοιπα 2.500 περίπου χρόνια της ζωής τους (όσα θαυμαστικά και να βάλω θα 'ναι απελπιστικά λίγα για να περιγράψουν αυτό το έγκλημα κατά του Πολιτισμού).

- Τα αιωρούμενα σωματίδια (ανάλογα με τη διάμετρό τους τα χωρίζουμε σε σκόνη, καπνό κ.λπ.)· προέρχονται κυρίως από βιομηχανικές διαδικασίες και αυτοίνητα. Παρακάτω ενδεικτικά παρουσιάζουμε διαφόρους ατμοσφαιρικούς ρύπους και τις εξ αυτών βλάβες (8): Μόλυβδος - Pb (βλάβη εγκεφάλου, ανωμαλίες συμπεριφοράς στα παιδιά, σπασμοί, θάνατος),

Φθοριούχα - F (φθορά δοντιών, εξασθένιση οστών, απώλεια βάρους, βλάβες θυροειδούς, νεφρών), Μαγγάνιο - Mη (πυρετός, πνευμονία, ασθένεια Πάρκινσον), Αρσενικό - As (καρκίνο στο δέρμα ή στους πνεύμονες), Νικέλιο - Ni (δερματίτιδα, πονοκέφαλοι, καρκινογέννηση), Αμίαντος (Επιθηλίωμα πνευμόνων, καρκίνος πνευμόνων), Κάδμιο - Cd (γαστρεντερικές ανωμαλίες, αναπνευστικά προβλήματα, καρκινογόνος δράση), Υδράργυρος - Hg (προκαλεί τρεμούλα και διαταραχές συμπεριφοράς), Βηρύλλιο - Be (βλάβη πνευμόνων, μεγέθυνση λεμφατικών αδένων), Σελήνιο - Se (κιτρίνισμα, μάτωμα μύτης, πονοκέφαλοι), Υδρόθειο - H_2S (ναυτία, ερεθισμός στα μάτια)...

Ας σταματήσουμε εδώ· ναι, υπάρχουν κι άλλα σωματίδια στον αληθινό (sic) «θάλαμο αερίων» που λέγεται Αθήνα - δημιουργούνται κι ακόμη περισσότερα απ' τις χημικές αντιδράσεις μεταξύ αυτών που περιγράψαμε!..

Δεν θέλω πραγματικά να κάνω δύσκολη (sic) την κατάσταση των αναγνωστών του περιοδικού μας, αλλά δεν μπορώ να αποφύγω την απλή έστω αναφορά σε κάποιες ακόμη περιβαλλοντικές παραμέτρους του Αττικού λεκανοπεδίου (Με τη δέσμευση να υπάρξει αναλυτική επεξεργασία καθενός χωριστά, σε άλλα τεύχη του περιοδικού μας): Στερεά απόβλητα (χωματερές), απόθεση αποβλήτων στον Σαρωνικό (βόθροι, πετρελαιοειδή, βιομηχανίες κ.λπ.), ρύπανση υδάτων, θόρυβος - ηχορύπανση, πολεοδομικός σχεδιασμός, τοξικά απόβλητα, ραδιενέργεια, διάβρωση αρχαίων μνημείων κά (9)

Κλείνοντας κι αυτό το κεφάλαιο δεν έχω παρά να σας προτρέψω να σκεφτείτε σε συνδυασμό με τα παραπάνω καταθλιπτικά και τα εξής ακόμη (!): τα τρόφιμα (σωστότερα σκουπίδια!) που τρώμε, όλα σχεδόν τεχνητά και χημικά κατασκευάσματα, το νερό που πίνουμε χλωριωμένο (!), ο αέρας που αναπνέουμε μολυσμένος, όλοι σχεδόν κάνουμε καθιστικό τρόπο ζωής - ελλείψει και αθλητικών ή κενών - τέλος πάντων - χώρων... Ποιές θα 'ναι άραγε οι μακρόθεσμες επιπτώσεις, με τη δημιουργία μιας χώρας γερόντων, απελπισμένων και νοσηρών ανθρωπαρίων;!

IV) ΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΙΣΜΟΣ: Η... ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΑΝΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ

Γράψαμε παραπάνω και πάλι για την απουσία επιστημονικών ερευνών σχετικά με το συσχετισμό θνησιμότητας και νοσηρότητας με τη ρύπανση και την ιδιομορφία του αθηναϊκού νέφους! Πρέπει να πούμε ότι αυτό γίνεται «με περισσή σπουδή και επιμέλλεια» και ενώ υπάρχουν ειδικά αμειβόμενοι επιστήμονες για κάτι τέτοιο... Η ένοχη σιωπή κι εδώ είναι καθεστώς! Κατά καιρούς όμως διάφορες φωνές φτάνουν προς τα έξω, μέσω της έντυπης δημοσιογραφίας, φωνές καταδικαστικές σαν εκείνη του διευθυντή του Πανεπ. Κλινικής του νοσοκομείου «Σωτηρία» και καθηγητού Πνευμονολογίας που κατηγορηματικά δηλώνει πως «... Όταν κάποιοι από μας λένε την αλήθεια - δηλαδή αναφέρονται στα επιστημονικά δεδομένα - κατηγορούνται... ως αντικυβερνητικοί. Λες και το πρόβλημα της υγείας του λαού είναι κομματικό!». (10) Και συνεχίζει: «χιλιάδες άνθρωποι που εισάγονται σήμερα στα νοσοκομεία δεν θα εισήγοντο αν ζούσαν στην επαρχία». Περαιτέρω δε κάνει δύο πολύ σημαντικές παρατηρήσεις: i) ως γνωστόν για κάθε ρύπο χωριστά έχουν διεθνώς οριστεί όρια (συγκέντρωση) επιφυλακής κι όρια εκτάκτων μέτρων. Αυτό κατά τον καθηγητή είναι διαβλητό αφού αντικειμενικά είναι ανεδαφικός ο προσδιορισμός ορίων για έναν πληθυσμό που η υγεία του κουμαίνεται σε ευρεία όρια π.χ. έστω τα 200 ppm NO_2 είναι «φυσιολογικά» για έναν υγιή νέο 25 ετών, τι είναι όμως για έναν μεσήλικα με κάποιο «ιατρικό ιστορικό»;! ii) τι συμβαίνει με τη χρονική διάρκεια που ένας ρύπος εμφανί-

ζεται στην ατμόσφαιρα· γιατί δεν δίνεται έμφαση σε κάτι τέτοιο, αλλά μιλάμε μόνο για ανώτατα όρια;! Περιττό φυσικά να πούμε ότι μονίμως τις ώρες της ημέρας σχεδόν όλοι οι ρύποι είναι άνωθεν των ορίων επιφυλακής (στην Αθήνα)...

Η υφιστάμενη συγκάληψη βέβαια και η ευθυνοφοβία των αγυρτών του κομματισμού και πολιτικαντισμού, που ακέραια φέρουν την ευθύνη, δεν... έχει όρια! Πάνω από δέκα φορές οι «αρμόδιοι» υπουργοί του ΠΑΣΟΚ «έδιωξαν» το νέφος με ισάριθμα... πακέτα μέτρων, άλλα 100 ημερών κι άλλα μεγαλύτερης διάρκειας! Ως τον τελευταίο που ξεδιάντροπα δήλωνε μπροστά στην... ολομέλεια της Β - ουλής των Ελλήνων (δηλαδή παρουσία 4 - τεσσάρων - βουλευτών!) ότι «το νέφος δεν αποτελεί νοσογόνο παράγοντα» και άλλα τέτοια. Το νέφος όμως θα 'ναι ο τελευταίος κάτοικος των Αθηνών εκτός κι αν ο.... κος Μάνος· εκείνος που είπε « να μου φέρετε

«ΤΟ ΒΗΜΑ»
9-9-1990

B4/ρεπορτάζ 28

Οι Ευρωπαίοι πεθαίνουν από ατμοσφαιρική ρύπανση

Το νέφος σκοτώνει...

ΓΕΝΕΥΗ, Σεπτέμβριος.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ Ευρωπαίοι πεθαίνουν «πριν την ώρα τους» εξαιτίας της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Αυτό αναφέρει σε απόρρητη έκθεσή της η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας. Και δεν είναι μόνον αυτά τα θύματα· πολύ περισσότερα είναι τα θύματα που υφίστανται βλάβες στους πνεύμονές τους, με αποτέλεσμα να καταντούν ανάπηροι.

Τα μεγαλύτερα προβλήματα υπάρχουν στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, αλλά και η Δυτική Ευρώπη δεν πάει πίσω: η ατμοσφαιρική ρύπανση είναι και εκεί τόσο μεγάλη που οι πληθυσμοί υποφέρουν από χρόνια νοσήματα. Πιο ευαίσθητοι οι γέροι και τα παιδιά, αντιμετωπίζουν και τους σοβαρότερους κινδύνους.

Το πρόβλημα, όπως αναφέρει η έκθεση της Π.Ο.Υ., είναι τόσο σοβαρό ώστε είναι απαραίτητη η λήψη ουσιαστικών μέτρων. Και σε αυτό συμφωνούν όλοι, βεβαίως, αφού στις ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις οι συνθήκες έχουν καταντήσει ασφυκτικές.

Στην Ανατολική Ευρώπη, το πρόβλημα δημιουργείται κυρίως από τη λεγομένη «χειμερία ρύπανση», που προκαλείται κυρίως από τη χρήση ουσιών η καύση των οποίων παράγει υψηλά ποσοστά διοξειδίου του θείου – και η κατάσταση επιβαρύνεται ακόμη περισσότερο με τα βαρομετρικά χαμηλά.

Αντίθετα, στη Δυτική Ευρώπη σοβαρότερο είναι το πρόβλημα της «θερινής ρύπανσης», που δημιουργείται από τις πολλές ώρες ηλιοφάνειας όταν υπάρχει άπνοια. Οι ακτίνες του ηλίου προκαλούν χημικές αντιδράσεις μεταξύ των ρύπων. Τελικό προϊόν των χημικών αυτών αντιδράσεων είναι το όζον, που ερεθίζει τα μάτια, τη μύτη, τον λαιμό και τους πνεύμονες.

Το ποσοστό όζοντος στην ατμόσφαιρα μπορεί να μείνει υψηλό για πολλές ημέρες· και παρουσιάζεται συχνά όχι στον τόπο που παρήχθη το όζον, αλλά ακόμη και σε περιοχές πολύ απομακρυσμένες, καθώς τεράστιες μάζες μολυσμένου αέρα ταξιδεύουν αργά στην ατμόσφαιρα.

Ερευνες που έγιναν στις ΗΠΑ και τον Καναδά έδειξαν ότι τα υψηλά ποσοστά όζοντος στην ατμόσφαιρα είναι πολύ επικίνδυνα για την υγεία του ανθρώπου γιατί προκαλούν βλάβες στους πνεύμονες. Ιδιαίτερα ευάλωτοι είναι όσοι υποφέρουν από άσθμα και όσοι καταβάλλουν έντονη μυϊκή προσπάθεια σε μολυσμένη ατμόσφαιρα. Το 1987, η Π.Ο.Υ. είχε ορίσει ως ανώτατο όριο τα 75-100 γραμμάρια όζοντος σε χίλια κυβικά μέτρα αέρος επί μία ώρα, αλλά πολύ συχνά αυτό το όριο ξεπερνιέται στις μολυσμένες μεγαλουπόλεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Κάθε γωνιά της ΓΗΣ μας και μια παλιά ιστορία, κάθε γωνιά της ΠΑΤΡΙΔΑΣ κι ένας ανεμοδαρμένος θρύλος, κάθε γωνιά της ΕΛΛΑΔΑΣ και μι'ατόφια παράδοση. Η φύση ολάκερη, η αισθητική του βουνού και της θάλασσας, η ελληνική χλωρίς του Περικλή Γιαννόπουλου, όλο τούτο το παράδοξο ματοβαμμένο τοπίο βρίσκεται στα πόδια σου κι οι φυλλωσιές του πανάρχαιου δένδρου κι αυτές στην αγκαλιά σου.

Ελλάδα δεν είναι η Αθήνα και μόνο δειλέ πατριώτη. Κι Ελλάδα πάλι δεν είναι μόνο ο Παρθενώνας, το γκριζόμορφο σήμερα τουριστικό είδωλο της γηρασμένης των αρχαίων νεότητος.

Σαν άνθρωπος, σαν έθνος, σαν ράτσα και φυλή δεν πιστοποιείς την ταυτότητά σου στους τεσσερεις τσιμεντένιους τοίχους της άμορφης μεγαλούπολης που κατατρώγει σαν άρπυια τα σωθικά της ψυχής σου για να σ'εκφυλίσει με ξεχωριστή μαεστρία σε υπάνθρωπη καρικατούρα των καιρών μας.

Η φωνή σου μια βροντή πρέπει νά'ναι! Πολιτισμός δεν είναι μονάχα το λειτουργικό αποτέλεσμα της πολιτειακής δόμησης των αστικών κοινωνιών, πολιτισμός δεν είναι οι απλωμένες παλάμες των ζήτουλων γύφτων στα λεριασμένα πεζοδρόμια, πολιτισμός δεν είναι το υπαλληλικό σύνδρομο του ωραρίου και της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, κουλτούρα είναι όλα τούτα, λέξη πρωτευουσιάνικη και ρυπαρή, λέξη που μυρίζει τσιμέντο, μαζούτ και θερινό ιδρώτα των όχλων στα "θέατρα γκαράζ" και στις τζάζ συναυλίες, λέξη με φως χλωμό που αντιφεγγίζει ισχνά στην νυκτερινή κατανάλωση των αμερικάνικων πυρσών, τους ρυθμούς των ξεπεσμένων, και των αδυνάτων στις βρώμικες αίθουσες, τις κοινωνικές ανασφάλειες.

ΕΛΛΑΔΑ είναι μι' ανέμελη μακριά κι απότομη γη, με πολιτισμό φτωχό σε απαρίθμιση στοιχείων μα πλούσιο σε συμβολισμούς και ζωές. Βουνά, ποτάμια, δάση, θάλασσα κι απόκρημνες ακτές, τούτα όλα μαζί τα λίγα είναι η Παράδοσή μας κι αυτή μας η ιδεολογία. Κι Ελληνας εκείνος που ζει μ'αυτά, είναι, έστω και κάθε φορά σαν επισκέπτης, σαν τρεμάμενος φυγάς που λαχταρά τη μύηση στο φυσικό και στ'αρχέγονο.

Αντιθέσου στα ψεύτικα μηνύματα των ύποπτων δρόμων αυτής της άθλιας αισθητικής που εκμηδενίζει τους άνδρες και πολλαπλασιάζει τους είτε ψυχικά είτε σωματικά ομοφυλόφιλους παρακμίες. Δρέψε τον καρπό της υπαίθρου κι αγωνίσου στην ζωτική πλευρά των συνόρων της φύσης σκοτώνοντας τις όποιες δειλίες κι ανασφάλειες σε κληροδότησε ο τρόπος ζωής στην πόλη του νέφους και της διαφθοράς.

Αν χρίσουμε μια ΝΕΑ ΤΑΞΗ πραγμάτων θεμέλιά μας ας είναι οι Αρχαίοι Ναοί, οι κατάσπαρτοι σε κάθε γωνιά της πατρίδας και μαζί τους τα Κάστρα του Μωριά και της Ρούμελης, τα βράχια της Θεσσαλίας και τα βουνά της Πίνδου. Και λάσπη ας έχουμε απ'τις αμμουδιές των νησιών μας και τα ορμητικά

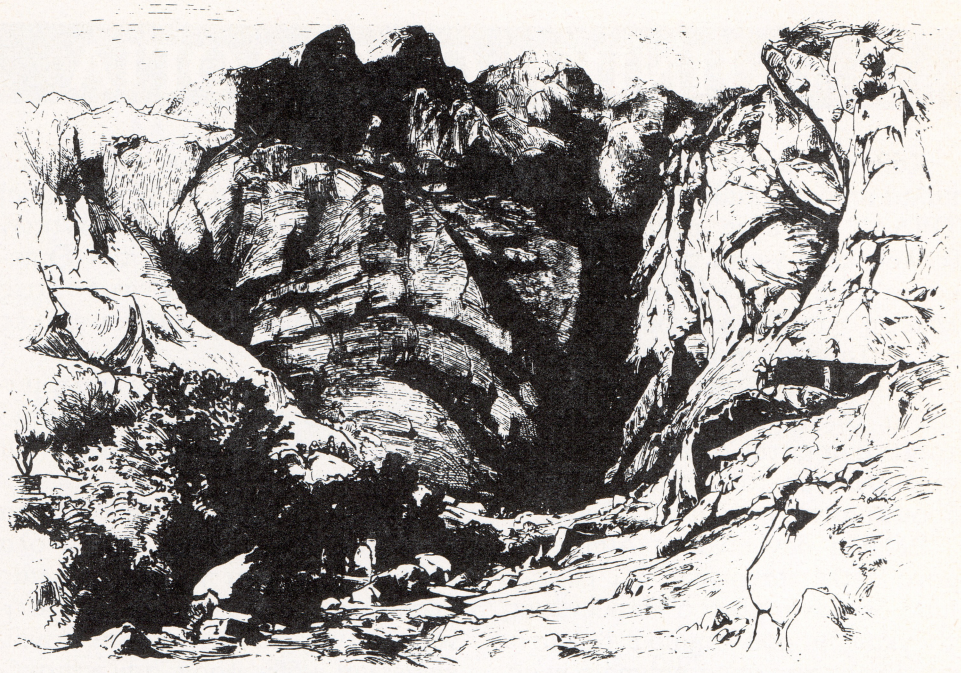

ποτάμια των ορέων της Θράκης.

Επιστροφή στην ύπαιθρο, εμπρός! Δύο λόγοι κάνουν τώρα τούτη την άποψη πιότερο απαιτητική κι επιτακτική. Αρχικά η ανάγκη για την επίπλαση του ανδρικού ιδεώδους του Ελληνος με μέθοδο τη σκληραγωγία και την υπέρτατη πάλη που απορρέει απ'την ολοσχερή έκθεση στη Φύση, μια εκγύμναση όχι απλά επιστημονική και βιοσωματική μα παράλληλα μαγική και θεία απ'τ'αγίασμα της βροχής, το ψήσιμο του Ηλιου, και τ'άγγιγμα του πάγου. Κι έπειτα για έναν ακόμη εξαίσιο σκοπό και λόγο : Για τ'αγκάλιασμα της "Λαϊκής μας Αισθητικής" κείνου του υπέροχου και υπέρογκου κόσμου που περικλείει απ'την Αρχαιότητα, των προομηρικών και κλασσικών χρόνων διαμέσου του Βυζαντινού Μεσαίωνα και της Εθνεγερσίας της κλεφτουριάς μέχρι τα σήμερα κάθε τι απ'τα τραγούδια, τους χορούς, τα ήθη κι έθιμα, τη ζωγραφική και τέχνη των προγόνων που με θεία παρέμβαση και βοήθεια διατήρησε η στοματική παράδοση.

Πίσω στα ερείπια των σπιτιών των παππούδων όπου το φιθόσπιτο της παράδοσης προσμονεί χρόνους τώρα την επιστροφή του Νέου Αφέντη, πίσω στ'απόκρημνα φαράγγια των πάμπολλων μαχών και θρυλικών ασμάτων, αναρριχόμενοι με πάθος σαν Ελληνες τα κάθετα βράχια της αδάμαστης θέλησης της Γης, πίσω στα καταγάλανα νερά κολυμπώντας και διασχίζοντας με τα πανιά μας του υδάτινους δρόμους της Εξάπλωσης της Ελληνικής Μεσογειακής κοσμοκρατορίας. Κείθε, παντού όπου απλώνει η ματιά σου, θα δεις και θα νιώσεις την Ελλάδα. Μακριά απ'τους πύργους της Βαβέλ, των αντιανθρώπινων πολυκατοικιών και των μπολ-

σεβίκικων πανσπερμιακών μαζώξεων, μακριά απ'τα άστεα της οπισθοδρόμησης που θυμίζουν καταναγκαστική συμβίωση των προελληνικών φύλων στο Σέσκλο των εμπόρων και των πολιτικών, πίσω στην ελευθερία της βούλησης για αντρίκια ζωή κι ένδοξο θάνατο.

Νιώσε τον ψίθυρο της αέναης μοιρολογίστρας της Φυλής, στήσε τ'αυτί σου στο αλμυρολάξευτο στόμιο του κοχυλιού κι άκου τα λόγια τα θεϊκά και τις ορμήνιες. Απ'τις αιμόκοφτες κορφές των ορέων τρέχουν τα νερά κι οι απόκοσμοι θεοί των ποταμιών κείθε στο κέντρο των πηγών και των αιώνιων κρουνών της σοφίας σηκώνουν το εύρωστο κορμί τους και σε φωνάζουν κοντά τους.

Αυτόν τον πολιτισμό ξέραμε κάποτε, και μ'αυτόν γράψαμε ιστορία πρωτοποριακή και υπερκόσμια. Μουσική μας δεν υπήρξαν τα κλαπατσύμπαλα της γενειοφορούσας διανόησης ούτε καν οι ιταλιάνικες και ψαλιδόκωλες οπερέτες της ψευτοαριστοκρατικής μπουρζουαζίας και της μασωνικής καλτσοδέτας. Μουσική μας το κελάηδημα τ'αηδονιού, και η ηχώ του πετάγματος της γερακίνας, μουσική μας το ουρλιαχτό του λύκου στ'ολόγιομο φεγγάρι και ο βρηχυθμός του λιονταριού.

Τέχνη μας μια καλοχτυπημένη στο πυρωμένο αμόνι λόγχη και μια κομψά σκαλισμένη ασπίδα.

Εμπρός λοιπόν!

Πίσω στην ελληνική φύση όπου το φαύλο και το περιττό σαπίζει γιατί τα πάντα εκεί είναι αδυσώπητα κι αληθινά και δεν ευνοούν τους ανίκανους και τους διαλογικούς.

Πίσω, εκεί που η γνώση δεν διδάσκεται αλλά εμπνέεται απ'το σκληρό παιχνίδι του φωτός και του σκότους.

Πίσω εκεί όπου ο Καιάδας αρμόζει στους φυλετικά αλλοπρόσαλλους και τους ηθικά ισχνούς.

Πίσω, εκεί όπου ό,τι δεν σε καταστρέφει σε κάνει ισχυρότερο! Για να διαφυλάξουμε τη γη μας απ'τ'αρπακτικά γαμψόνυχα των ξένων και των Εβραίων που βάλθηκαν να την ακμάσουν με χρήμα και συμβόλαια. Για να διαφυλάξουμε τ'αρχαία μας μνημεία απ'τους κάπηλους ληστές, τους βουτηχτές των ηθών αλλά και των ναυαγίων. Για να γλυτώσουμε τους Δελφούς απ'τους βρωμερούς τεχνοκράτες και τους αισχροκερδείς βιομήχανους του βωξίτη και της αλουμίνας. Για να σταματήσουμε την αντίθετη στη Λαϊκή Παράδοση μοντερνίζουσα οικιστική δόμηση. Για ν'ακούσουμε τα τελευταία τραγούδια και να διασώσουμε τους αρχέγονους θρύλους και τ'αρχέτυπα έθιμα των χωριών. Για να φιλήσουμε τα γένεια των τελευταίων κάτασπρων γερόντων της φυλής μας. Για να δοκιμάσουμε χωρίς πολλή σκέψη το παιγνίδι αντάμα στη ζωή και στο θάνατο, αντάμα στην Ελλάδα, ρισκάροντας και μεις κάτι μια φορά πού'χουμε τόσο επαναπαυθεί στην ασφάλεια της αστικής μας διαβίωσης. Για να βοηθήσουμε στη διαιώνιση των λιγοστών ζώων που απέμειναν σαν το ζαρκάδι, ζώων που σημάδεψαν την Λαϊκή μας Αισθητική, αλλά και την Λαϊκή μας Ζωή.

Εμπρός λοιπόν!

Για να κελαρύσεις και συ κάποτε στις πηγές της Μαντικής!

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Είναι αναπόφευκτο γεγονός σε μία κοινωνία της οποίας οι στόχοι και οι επιδιώξεις είναι μόνο οικονομικής φύσεως, οι δε αποφάσεις παίρνονται από ανθρώπους που βλέπουν την φύση μόνο σαν πηγή τροφής και υλικών το περιβάλλον να καταλήξει στην κατάσταση που είναι σήμερα. Και η κατάσταση είναι τραγική. Λεπτές ισορροπίες, που είναι αποτέλεσμα εκατομμυρίων χρόνων εξέλιξης, διαταράχθηκαν ή καταστράφηκαν στο ελαχιστότατο διάστημα των τελευταίων 50 - 100 χρόνων.

Μεθυσμένος από την δύναμη της τεχνικής και την μανία του κέρδους, παραπλανημένος από ιδεολογίες που θεοποιούν την παραγωγή και από θρησκείες που βλέπουν αυτόν τον κόσμο σαν κοιλάδα δακρύων, ο άνθρωπος έφερε την κατάσταση στο απροχώρητο.

Τα συμπτώματα έγιναν τόσο έκδηλα, που ούτε και αυτός ο αποχαυνωμένος μέσα στην πρόσκαιρη υλική του ευδαιμονία σημερινός αστός δεν μπορεί να αγνοήσει.

Έτσι τα κόμματα ανακάλυψαν το περιβάλλον, εξήγγειλαν προγράμματα, οργάνωσαν διαμαρτυρίες, συνέταξαν μελέτες· μα το πρόβλημα συνεχώς οξύνεται διότι αναγεννάται συνέχεια μέσα από τον αντιφυσικό τρόπο ζωής που έχει επιβληθεί.

Η μόλυνση του περιβάλλοντος δεν είναι μεμονωμένο ζήτημα αλλά ένα ακόμη σύμπτωμα μίας κοινωνίας που πάσχει από τα θεμέλιά της.

Οι σημερινοί οικολόγοι, άτομα γενικά με σωστές καταβολές εξακολουθούν να σκέφτονται λανθασμένα διότι στην ουσία οι αρχές τους δεν διαφέρουν από αυτές που αμφισβητούν. Θεωρούν την καταστροφή του περιβάλλοντος σαν αποτέλεσμα του καπιταλιστικού συστήματος (όπως πράγματι είναι) αλλά πέφτουν στην παγίδα του μαρξιστικού τρόπου σκέψεως που είναι στον ίδιο βαθμό συνυπεύθυνος και σαν θεωρία και σαν πράξη (οικολογική καταστροφή γίνεται και στα κομμουνιστικά κράτη μόνο που εκεί δεν γίνεται ευρέως γνωστή).

Δεν μπορούν να αποφύγουν τον τρόπο σκέψεως που είναι κοινός και στα δύο συστήματα. Υπερασπίζονται το περιβάλλον διότι αισθάνονται ότι απειλούνται με την υποβάθμισή του. Η σχέση μεταξύ τους εξακολουθεί να είναι σχέση συμφέροντος.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν βλέπει την φύση σαν έναν υπηρέτη προορισμένον να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ανθρώπου. Η φύση και γενικά ο Κόσμος όλος, αποτελεί το πρόσωπο της θειϊκότητας και ως εκ τούτου θεωρείται ιερός. Ο άνθρωπος, σαν μέρος του όλου, άλλοτε συνεργάτης άλλοτε ανταγωνιστής μέσα στην ευλογημένη αιώνια πάλη του Κόσμου, πρέπει να θεωρεί ότι στον Κόσμο που ζει ζουν και οι θεοί του και δεν είναι ένας «τόπος εξορίας» που θα τον οδηγήσει σε ένα παράδεισο μιας άλλης ζωής.

Από εδώ πηγάζει η «φυσική ευσέβεια» την οποία αισθάνεται ο Εθνικοσοσιαλιστής μέρος της οποίας αποτελεί και ο σεβασμός του περιβάλλοντος.

Συνεπώς ο άνθρωπος πρέπει να ενεργεί σύμφωνα με την κοσμική τάξη και όχι με την οικονομία και τους «νόμους» της όπως γίνεται σήμερα.

Από αυτή την ασυμφωνία πηγάζει όλη η «αταξία» που διέπει τις σημερινές κοινωνίες και από την οποία δυστυχώς γίνονται αντιληπτά στον λαό τα πλέον κραυγαλέα συμπτώματά της, που ένα από αυτά είναι και η καταστροφή του περιβάλλοντος. Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η καταστροφή αυτή είναι ένα ακόμη σημάδι παρακμής των δυτικών κοινωνιών και μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με μία ριζική μεταβολή του τρόπου σκέψεως και δράσεως μέσα στα πλαίσια μιας Εθνικοσοσιαλιστικής κοινότητας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μέσα στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Λαϊκού Συνδέσμου θα λάβουν χώρα οι παρακάτω εκδηλώσεις.

ΑΘΗΝΑ

Στα γραφεία της Κεντρικής Διοικήσεως, Κεφαλληνίας 52 - 3ος όροφος, θα γίνουν οι ομιλίες:

19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - ΗΜΕΡΑ ΣΑΒΒΑΤΟ - ΩΡΑ 08.00 μμ
1922 - 1992, 70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.
Το καθήκον του Ελληνισμού σήμερα.

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - ΗΜΕΡΑ ΣΑΒΒΑΤΟ - ΩΡΑ 08.00 μμ
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΛΑΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - ΗΜΕΡΑ ΣΑΒΒΑΤΟ - ΩΡΑ 08.00 μμ
Η ΘΛΙΒΕΡΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΑΤΡΑ

Στα γραφεία της Τ.Ο. Πατρών (Δημητρίου Γούναρη και Ιωάννου Βλάχου 1, 3ος όροφος) θα γίνουν στις **3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ**, ημέρα **ΣΑΒΒΑΤΟ** και ώρα **08.00** τα **επίσημα εγκαίνια των γραφείων του Λαϊκού Συνδέσμου.**